

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

38. číslo

3. číslo roku 2020

18. prosince 2020

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, nezadržitelným tempem se blížíme ke konci roku 2020. Roku, na jehož počátku si zřejmě nikdo z nás nepředstavoval, jaké zkoušky nám přinese. Obvyčně do každého nového roku vykračujeme s plány, co vše chceme dokázat, klademe si cíle, jichž chceme dosáhnout, máme promyšlenou strategii, jakým způsobem ten rok udělat zase o něco hezčí, příjemnější, abychom sebe, své nejbližší učinili o kousek šťastnějšími nebo spokojenějšími. No a zčistajasna přijde do toho nějaký „prevít“, kterého lidské oko ani nezaregistruje, lidská ruka nenahmatá a je vše vzhůru nohama. Najednou prožíváme něco, o čem se nám ani v té nejbujnější fantazii zdaleka nezdálo.

Na druhou stranu i tato nelehká doba má své hrdiny. Jednak v podobě pracovníků mnohých profesí, jako jsou zdravotníci, záchranáři, vojáci či policisté, personál v sociálních službách atd. Prostě ti, kteří stojí v první obranné linii. Také však učitele se školským personálem, rodiče na dlouhých „ošetřovačkách“, děti/žáci na online výukách a lidi, kteří i přes rizikovitost této doby musí zajišťovat kritickou infrastrukturu státu, chod státních institucí, běžných úřadů nižších stupňů, bez nichž by se život v republice, ve městech i na těch nejmenších obcích zcela jistě zastavil. Neměli bychom proto šetřit uznáním, byť mnohokrát máme blíže k výtkám a hledání viníků pochybení či nedostatků. Vždyť komplikací, nepříjemných omezení, nejistot, reálné nebezpečí nevyjímaje, máme kolem sebe dnes a denně tolik, že stojí za to se nad ně povznést. S patřičnou opatrností a zdravým respektem, ale povznést.

Ani naši obci se nevyhnula ta nejtěžší daň Covidu-19. Proto vzdejme úctu a alespoň tichou vzpomínkou si připomeňme zesnulé sousedy, se kterými jsme se v duchu křesťanské tradice nemohli společně rozloučit takovým způsobem, který by si zasloužili. I takové dopady sebou přinesl rok, který zanedlouho bude historií.

Teplýšovické základní školství

Jak jsem výše naznačil, i my jsme se společně snažili, aby se ani naše obec nezastavila. Ťukám na dřevo, ale zatím se nám daří zajišťovat základní funkce úřadu, pošty, školky, před několika dny jsme znovu otevřeli dveře pro naše školáky. Mateřskou školku jsme v druhé epidemické vlně dokonce provozovali bez výpadku. Tady je na místě poděkovat pedagogickému personálu. Přestože jde o učitelky-matky, a mnohé z nich matky dětí školou povinných, přizpůsobily se a péči o své potomky dokázaly skloubit s pracovním režimem. Teplýšovické základní školství, jak jsme si již mnohokrát ověřili, má svá specifika. Nyní jsme svědky určité, ale nezanedbatelné výhody, která spočívá ve statutu naší školy jako malotřídky. Díky němu mohli naši žáci, dříve, než absolventi prvních stupňů většiny základních škol, nastoupit do vyučovacího procesu. *(pokračování na str. 2)*

Čeňovická kreativní výzva

Ve dnech 29.10.2020 - 10.11.2020 proběhla v Čeňovicích podzimní kreativní výzva. Cílem této výzvy bylo ozdobit své domky a zahrádky tvorbou s podzimními motivy a rozzářit vesnici v této nelehké době. *(více se dozvíte na str. 5)*

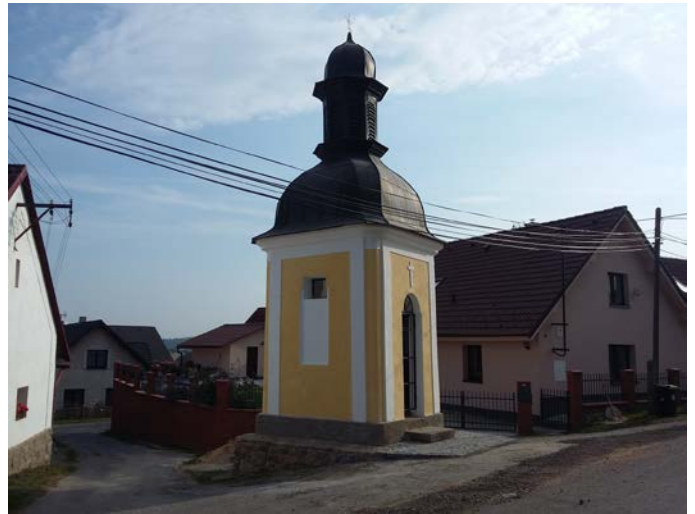
Osmnáctého listopadu tedy zasedli do lavic žáci hned tří ročníků. A to bylo výjimečné proti školám velkým. Je logické, že škola takové velikosti a s takovým počtem žáků dokáže lépe eliminovat případná rizika. Nechci však nic zakřiknout, „pešek chodí okolo“ a není nikdy nic jisté. Zde však ještě musím zmínit, že právě letos se zřizovateli podařilo dosáhnout pořízení rekuperačních jednotek, které mimo energetických úspor automaticky na základě vyhodnocování množství CO₂ zároveň zajišťují dokonalou výměnu vzduchu, a to již ve všech třídách. Jako bychom v předstihu předjímalí právě uplatňovaná hygienická nařízení Ministerstva školství, které mimo jiná opatření školám nařizuje pravidelné větrání vnitřních prostor tříd i v průběhu vyučovacích hodin. Takové zařízení a v tomto ohledu takový komfort každá škola s jistotou nemá. Ta naše ano. Obec za tímto cílem získala dotační prostředky z Operačního programu životního prostředí v rámci kampaně „Čistý vzduch ve školách“. Připravili jsme projekt s názvem „Rekuperace do ZŠ Teplýšovice“, přihlásili jsme jej do výzvy MŽP_121. PO 5SC 5.1. a získali podporu pro investici o celkových nákladech 904 tis. Kč.

Přesto od března nepřetržitě Obecní úřad zajišťuje důsledná hygienická opatření. Dochází k pravidelné plošné dezinfekci všech vnitřních prostor, kam pravidelně přichází veřejnost. Vedle OÚ s Poštou Partner, prodejny potravin v Sokolovně to jsou také i prostory Mateřské školy i školy základní. Za tímto účelem úspěšně používáme aplikátor, o němž jsem informoval již v minulém občasníku, jako dezinfekci používáme polymerovou na bázi nanotechnologie s využitím principu elektrostatického náboje.

Oprava kaple sv. Jana Nepomuckého v Čeňovicích

V minulém čísle občasníku jsem se snažil Vám občanům sdělit, jak obecní rozpočet musel reagovat na očekávaný snížený výkon celostátní ekonomiky, kdy jsme očekávali negativní dopad na obecní příjmy, a proto okamžitě došlo k zatažení brzdy na straně výdajové. Vyjmenoval jsem a vyčíslil zastavené investice a opravy, které jsme museli obětovat k udržení obecních financí. I přesto se mnohé podařilo. Vedle realizace výše již zmíněných jsme z Ministerstva zemědělství, z výzvy 129-662-19 „Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny“, získali finanční podporu na opravu kaple sv. Jana Nepomuckého v Čeňovicích a za 347 tis. Kč se opravila stavba včetně zcela nové obezdívky objektu s úpravou nejbližšího okolí s opatřením proti vztlínající vlhkosti, která objekt dlouhodobě trápí a poškozuje.

Obec pořídila štípací automat

Úspěšní jsme byli i se žádostí u Státního zemědělského intervenčního fondu ČR, ve výzvě Programu rozvoje venkova – Technika a technologie pro lesní hospodářství, kdy za příspěví dotace téměř 125 tis. Kč obec pořídila štípací automat. Strojní zařízení nám od února letošního roku umožňuje rozšířit portfolio služeb na úseku obchodování s palivovým dřevem takzvaně „prodejem ze dvora“. Zájem o štípané dřevo s dovozem k zákazníkům je opravdu solidní a pomáhá tak obci smysluplně a ke spokojenosti odběratelů s odbytem potěžebních zbytků z těžeb v obecních lesích. Svým zákazníkům tímto obec za jejich přízeň děkuje. Nejedná se pouze o obchod, jde zejména o projev loajality. Finanční prostředky, ke kterým obec tímto způsobem přijde, obratem investuje zpět do obecních lesů, které již několik posledních let čelí intenzivní kůrovcové kalamitě, s níž souvisí komplikovaný odbyt dřevní hmoty na trhu. *(pokračování na str. 3)*

Obnova lesního porostu

Podobnou loajalitu prokázali protagonisté „Teplýšovického běhu“, který se uskutečnil 13.9.2020 v naší obci. Jeho pořadatelé si jako motto sportovní akce zvolili: „Přispějeme k obnově kůrovcem poničených lesů“. Prostřednictvím výběru startovního se jim podařilo vygenerovat částku téměř 16 tis. Kč, kterou se rozhodli věnovat obci k nákupu sazenic stromků na obnovu lesního porostu. Navíc v sobotu 28. listopadu se někteří z nich sešli na Hůře a společně vysadili čtyři stovky kusů sazenic dubu. Při práci a při opékání buřtů jsme probrali řadu věcí, které souvisí jednak s lesy, na nichž obec hospodaří, někteří totiž vysazovali lesní stromky poprvé v životě a zajímali se proto o problematiku práce v terénu. Řeč se stočila i na společenský život v obci na volnočasové a sportovní aktivity s tím, že prvním během chtějí pořadatelé založit tradici a akci v následujících letech pravidelně opakovat. Držíme jim palce a vedle zdravého pohybu to možná přinese i nové prvky do naší již tak pěkné krajiny. Bavili jsme se totiž o projektech nových či obnovování zaniklých alejí podél cest. Uvidíme, námět stojí za to.

Skupinový vodovod CHOPOS

Fenoménem letošního roku je výstavba Skupinového vodovodu CHOPOS. Stavba se dotýká bezprostředně nás všech. Opravdu se podařilo letos prostavět nad plán, tedy můžeme si říci, že se daří plnit cíl. Pochopitelně se stavební činností souvisí řada komplikací a omezení, především v dopravě. Troufám si tvrdit, že to nejhorší s dočasnými úpravami dopravního režimu v našich místních částech máme téměř za sebou. Čeká nás uzavírka poslední, a to kvůli propojení řadů na místní komunikaci u Sokolovny pod hřištěm, a to zejména z důvodu výstavby kanalizační šachty. Vzhledem k pokročilé roční době a příchodem zimy může dojít ke stavebním komplikacím, ale věřím, že i tyto překonáme. Zima stavbařům dělá problémy i při opravách silničních svršků. Na krajských komunikacích by mělo ještě dojít k úplnému zaasfaltování, aby mohla probíhat běžná zimní údržba komunikací. Upozorňuji, že se jedná zatím o dočasné opravy na výkopech. Příští rok dojde na krajských komunikacích k definitivním pokládkám asfaltových svršků v rozsahu cca ½ šířky vozovek, s nimiž projekt vodovodu počítá a jsou v rozpočtu. Naopak na místních komunikacích je stávající stav pro letošní zimu definitivní. K pokládkám a konečným výspravám obecních komunikací dojde až na jaře příštího roku. Jsme si vědomi i nedostatků ohledně nepřipojených zbývajících individuálních přípojek, každý den si vyslechnu dotaz: „Kdy už to u nás konečně připojí?“. Chápu, že se jedná o určité potíže v místech jednotlivých domů či parcel, ale přeci jenom jde o velkou stavbu jako celek, která je naplánována na dva roky. Rozvody v obcích jsou rozsáhlé, přípojek máme celkem 210 a většina je již připojena na řad. Požádal bych tedy ty, na které zatím nedošlo o trpělivost a toleranci. Mohu slíbit pouze to, že se budu snažit se stavbou komunikovat s cílem vyhovět čekajícím. Je ale již regulérní zimní období, práce půjdou stále obtížněji provádět.

Dláždění v Teplýšovicích

Co se týká vodovodních přípojek k budovám v majetku obce, až na Sokolovnu máme všechny vodoměrné šachty namontovány. Na místním hřbitově jsme ukládání přípojky završili pokládkou žulové dlažby. Současně došlo k opatřením proti vodě, upravili jsme sklony prostranství mezi vstupní bránou a objektem kostela, vestavěli odvodňovací zařízení a upravili podloží pro postupné vsakování svrchních vod. Až bude plně funkční vodovod, bude akce ukončena instala-

cí již pořízenou zahradní kašnou. Stejně tak se postupovalo u Základní školy, kdy betonové prostranství před hlavním vchodem bylo nahrazeno mozaikou ze žulových kostek. Při výkopových pracích byl odhalen zasypaný žulový kvádr. Po vyzvednutí a řádném očištění materiálu se ukázalo, že se jedná zřejmě o původní součást zřejmě původního vstupního schodiště do školy. Rozhodli jsme se proto tuto původní funkci mu vrátit. Nejenže dělá opět parádu u hlavního vchodu, ale při našlapování na tento opracovaný kámen se můžeme dohadovat, jakou asi má historii, kdy asi a který z našich předků jej opracovával. Škola je stará 137 let. „Vchod do školní budovy byl opraven a vycementován“, zaznamenal obecní kronikář, t.č. řídící učitel Jan Zeman do kroniky v roce 1928?? No, a když už jsme dláždili, tak se podařilo definitivně vyřešit vstup k pomníku padlým v I. světové válce na teplýšovické návsi. Nové žulové dlažby vyšly obec na částku 102 tis. Kč.

Postupné opravy na budově Sokolovny

V řadě oficiálních výstupů z letošních zasedání zastupitelů je podrobně zaznamenán objem plnění hospodářského plánu. Jsou v nich však zmíněny a odůvodněny i kroky, jimiž bylo nutné, vzhledem k vývoji celostátní ekonomiky roku 2020, tedy i k vývoji/plnění obecních příjmů, některé plány operativně zcela zrušit nebo odsunout. Co jsme ale museli udělat a také nakonec udělali, je realizace druhé etapy výměny střešní krytiny na budově Sokolovny. Z pohledu udržitelnosti dobré kondice budovy je spolehlivá střecha zásadním konstrukčním prvkem objektu. Mohu tedy prohlásit, že v rozpětí tří let jsme ve třech fázích vyměnili 1 120 m² falcované střešní krytiny a 130 m okapových žlabů za cenu souhrnem 1 394 tis. Kč. Nebýt letošního propadu veřejných financí, mohla se budova *(pokračování na str. 4)*

Slovo starosty – pokračování

pyšnit novou zateplenou fasádou a energetickou samostatností. Oba projekty v ceně 3,4 mil. Kč se obrazně řečeno „propadly do šuplíku“, dokonce jsme museli stáhnout již podanou žádost z fondu MŽP ČR. Spousta práce a času věnovaná přípravě tím přišla na zmar.

Rozpočet obce je a bude napjatý

Když jsem již dotkl veřejných financí, musím říci, že nás ve středně dobém časovém horizontu nečeká nic jednoduchého. Obecní rozpočet jak na straně příjmové i výdajové stojí před problémem, který nyní vláda zasadila veřejným financím. Logicky i těm obecním, protože vybrané daně prostřednictvím rozpočtového určení daní obce se státem takzvaně sdílí. Zrušení superhrubé mzdy, zvýšení slevy na poplatníka a s nimi spojený významný pokles výběru daňových odvodů způsobují fatální propad příjmů, a to v našem případě na základě predikcí MF ČR s očekávaným schodkem až 2,2 mil. Kč proti loňskému roku. A to je opravdu z pohledu obecních příjmů zpráva špatná. Obec má dlouhodobé závazky vzniklé financováním veřejného vodovodu, kterým musí bezpodmínečně dostát. Prioritou zůstává financování činností na lesním majetku, kdy na nás jednak dohlíží zákon, ale zejména povinnost majetek udržet pro budoucí generace. Proti roku 2019, kdy bylo opravdu dobře, si tedy v roce 2021 z celkových příjmů musíme rovnou odmyslet cca 4,4 mil. Kč. Se zbytkem obec musí pokrýt a zabezpečit svůj běžný chod, obvyklou údržbu majetku, zajistit běžné základní funkce a služby občanům. Pouhou úvahou dospějeme k závěru, že nebude na žádné záchranné investice. Nicméně abych uklidnil veřejnost. Za třicet let, co se přímo podílím na způsobu hospodaření obce, v současné době disponujeme nejvyššími finančními rezervami nejen v novodobé, ale s jistotou v celé historii obce. Současně však deklarují, že zacházet s nahospodařenými rezervami budeme s péčí řádného hospodáře. Rozhodně není cílem je rozpouštět a když, tak jen za mimořádných okolností.

Jak jsme na tom s odpady?

Poslední věc, kterou považuji za nutné tímto veřejnosti sdělit, se týká odpadového hospodářství. Ve středu 8. 12. jsme obdrželi informaci, že Poslanecká sněmovna schválila novelu zákona o odpadech. Již řadu let využívám každou možnost k inzerci avizovaného problému, s nímž se budeme muset vypořádat jako společnost, občané a osoby způsobilé ze zákona k nakládáním s odpady. Čerstvě schválená norma je od 1.1.2021 v platnosti. Zde není prostor pro obšírné seznámení s novinkami. Co je ale zásadní: norma zvyšuje poplatek za uložení tuny odpadu na skládkách z nyníšších 500 Kč/1 tunu na 850 Kč/1 tunu v roce 2021 a postupně s progresí r. 2023 na 1 000 Kč, r. 2025 na 1 500 Kč a v roce 2029 dosáhne poplatek výše 1 850 Kč/1 tunu uloženého odpadu na skládku. Na tyto změny bude muset reagovat i poplatek za známku na popelnici, kterou je každý majitel nemovitosti ze zákona – obecně závazné vyhlášky – pořídit. Opět tedy před námi stojí nepopulární rozhodnutí o navýšení poplatku prostřednictvím vydání nového závazného předpisu. Obec na to má „pár dní“, aby předpis upravila. Dojít k tomu opravdu musí vzhledem i k argumentům, které jsem již výše uvedl o veřejných financích. Bohužel vláda lidem rozdává dárky, vždyť příští rok potřebuje hlasy při volbách do Poslanecké sněmovny. Starostové obcí budou lidem (také voličům) z jejich peněženek brát, aby sanovali daně nevybrané/sdílené. Ale tento dopad jsme na úrovni krajů a obcí předjímali již v okamžiku, když poslanecký pozměňovací návrh poslance Babiše spatřil světlo světa při projednávání státního rozpočtu. To však není dopad jediný, ostatní důsledky nás v nejbližší době ještě čekají.

Zpět k odpadům. Bylo by mylné si říci: když mám platit výrazně dražší popelnici, nebudu třídit. Prosím, to v žádném případě nedělejme. Systém je nastavený takto: pokud společně za obec dosáhneme udržení kvóty maximálně do 200 kg na osobu a rok odpadu smíšeného, tedy takového, který bude nutně uložen na skládce, tzn. odpad odložený do černé popelnice, bude mít obec nárok na slevu za skládkovné. Pokud kvótu překročíme, jako obec na slevu nedosáhneme a zaplatíme skládkovné v plné výši. Pro Vaši informaci v roce 2019 jsme uložili na skládku smíšený a velkoobjemový odpad souhrnem 73 tun, což je 138 kg za osobu a rok.

Pro zajímavost uvádím, že Obec s rozšířenou působností Benešov jako celek vykázal v roce 2019 průměrnou hmotnost na občana v komoditě na skládku uložený smíšený odpad váhový údaj 330 kg/1 osoba/1 rok. V naší obci jsme v tomto srovnání třídili opravdu dobře a na slevu bychom za nových pravidel dosáhli. Tedy jediná cesta, jak se ubránit zbytečně vysokým nákladům za odpady, je třídit, třídit a zase třídit. Jenže tříděný odpad vyžaduje rozsáhlý systém kontejnerů na sběrných místech, a to stojí obec výrazné prostředky jak v zajištění technické infrastruktury, tak v hrazení služeb za svozy. Máme síť skutečně dobrou, ale kontinuálně na samé hraně kapacity, přestože ji rok co rok navyšujeme. Odvoz recyklovatelného odpadu obec v loňském roce stál 201 tis. Kč, za prodej tohoto odpadu jsme získali pouze 105 tis. Kč. Proč tomu tak je? Zejména žluté kontejnery jsou z velké části zaplněny odpady, které tam prostě nepatří. Výtěžnost se tímto v celoročním průměru snižuje a odměny od provozovatele systému nedosahují výš, kterou předpokládáme. Letos jsme plánovanou částku 200 tis. Kč za odvoz separovaného odpadu překročili již na konci 3Q/2020. Proto znovu a znovu opakují a zdůrazňují: ukládejte pouze takové plastové odpady, které jsou definovány na kontejnerech na nalepených višnětách.

Ano, jde o rok do určité míry výjimečný. Vlivem Covidu-19 byla velká část obyvatel řadu měsíců nuceně doma a vygenerovala více odpadu. Dál, na našem území téměř celoročně vzrostla koncentrace lidí na chatách a chalupách „útekem před hrozbou nemoci“ z měst na klidnější vesnici. Dále, ze zákona shromažďujeme komoditu bioodpadů. Tady jsme opravdu překvapeni, jakým způsobem narůstá objem materiálu, který převážně v minulosti končil v zahradních kompostech a následně byl zpětně využit jako hnojivo na těch samých zahrádkách. Tak se tomu již neděje. Naopak v obecním systému s tím souvisí nové náklady, kdy odhaduji ke konci roku výdaj dalších 70 tis. Kč. To jsou fakta, která vysvětlují zvýšený tlak na odpadové hospodářství.

Jak je vidět, odcházející rok přinesl opět řadu nových a mnohdy nečekávaných změn a překážek, važme si o to více i těch dílčích úspěchů jak v osobních životech lidí, tak ve veřejném prostoru. Nelze si přát nic jiného, že aby ten příští rok byl rokem lepším.

*Klidně prožítí svátečních dnů, vše jen dobré a zejména pevně zdraví v tom roce novém 2021
Vám přeje starosta*

Čeňovická kreativní výzva

Ve dnech 29.10.2020 - 10.11.2020 proběhla v Čeňovicích podzimní kreativní výzva. Cílem této výzvy bylo ozdobit své domky a zahrádky tvorbou s podzimními motivy a rozzářit vesnici v této nelehké době. Toto tvoření nám dokázalo vykouzlit úsměv na tváři, a také se dozvědět, že v Čeňovicích a okolí jsou velmi kreativní, šikovné, tvůrčí a produktivní děti a rodiče. Ve všech dílech se prokázala velká originalita. Každý přispěl různými díly, rodina Kopřivova například pojala výzvu, jako výrobu miniaturních postaviček z přírodnin. Rodina Provažníková dokázala vyzdobit dům od půdy až po branku pestrými dekoracemi v podobě dýní a věnečků, rodina Kosinova nám ukázala, jak netradiční a humorní dokážou být. Rodina Uršicova svým dílem vytvořila podzimní příběh o dýni a medvědu, Linda Grézlová s maminkou z Kochánova přispěly ozdobením svého domu krásným drakem a drobnými dekoračními předměty. Toník Rubant si ve své vitrži hrál se slunečními paprsky, se světlem si hrála i Lada Vycpálková, která dokázala zviditelnit své věnečky i za nočního světla. Adélka Jirounková vytvořila krásný věnec pouze z přírodnin.

Všichni zúčastnění byli za své snažení oceněni diplomem a drobným věcným darem.

Velice děkujeme všem za účast. Přejeme všem krásné prožití vánočních svátků a spoustu dalších kreativních myšlenek při výzdobě vašich vánočních domovů.

Šárka Švimberská

Do krajiny se vrací staré odrůdy ovocných stromů

Rok se s rokem sešel a zahrádkáři opět uctili Den stromů výsadbou zeleně v katastru naší obce.

Rozhodli jsme se vysadit 8 stromů starých odrůd vysokokmenných jablek. Staré a krajové odrůdy nabízejí rozmanitost chutí a vůní. Jejich pestrost je součástí kulturního a přírodního bohatství po našich předcích. Staré odrůdy lépe odolávají drsnějšímu podnebí a jsou typické pro naši oblast. Jsou to například Kožená reneta, Řehtač, Chodské, Studničné a jiné, dobře známé našim rodičům a prarodičům. Stromy jsme vysadili podél silnice z Teplýšovic do Čeňovic, kde bylo dost místa po vykácených původních stromech.

Děkujeme za pomoc nejen zúčastněným členům spolku zahrádkářů, ale tentokrát i zdatným nečlenům, kteří palicemi zatloukali kůly a motorovou pilou je zkracovali. Stromky zasadit, vyvázat a zajistit oplocenkou z pletiva jsme také zvládli, odměnou nám byl pohled na vykonanou práci a vědomí, že jsme společně přispěli ke zkrášlení krajiny, ve které žijeme.

za spolek zahrádkářů Eva Kaňková

Štědrovečerní večeře

V České republice je tradicí mít na Štědrovečerním stole kapra a bramborový salát. Pojídání ryb o vánocích v českých zemích je doloženo od 17. století, ale prostý lid na tento zvyk moc nedal. Málokdo ale ví, že tato tradice se doopravdy v Česku uchytila až v druhé polovině 20. století, kdy začal být kapr velmi oblíbený a nesměl chybět na téměř žádném českém stole. Napadlo vás ale někdy, co jedí na Štědrý den i jiné země? Tak například Němci jedí k vánoční večeři buď smaženého kapra, nebo pečenou husu. Francouzi na vánoce jedí pečenou husu s nádivkou z jedlých kaštanů a dalších pečení (hovězí, vepřové, jehněčí). Naši polští sousedé podávají večeři zásadně bez masa. Hlavní chod se skládá ze sledů v zálivce ze zakysané smetany a gratinované ryby a k tomu se servíruje vejce natvrdo s vařenými bramborami. Rakouští sousedé mají na večeři rybí menu. Dalo by se to tak nazývat, protože mají rybí předkrm i druhý chod, kterým je smažený candát s bramborovým salátem. Slovensko má ke Štědrovečerní večeři smaženou rybu s bramborovým salátem a rybí polévku s houbami, klobásou a kysanou smetanou. *Emily Žurková*

ZAJÍMAVOST s čísly:

Nejvyšší přidělené číslo popisné v:

Teplýšovicích	126
Čeňovicích	53
Humenci	27
Kochánově	17
Zálesí	10

Čtení z kroniky

Jelikož se v poslední době hodně mluví o počasí a také o tom, jaký dopad bude mít například pozastavení letecké dopravy na jaře v souvislosti s opatřeními v rámci koronakrizy, osobně očekávám, jestli přijde nějaká změna. Asi jsme si už zvykli, že posledních několik zim bylo spíš ve znamení deště a sněhové nadílky nebylo tolik, jako mnozí pamatují třeba před třiceti lety. Jestli na to má vliv růst průmyslu všech oborů, globální oteplování či něco úplně jiného, nechme radši odborníkům a pojďme se podívat, jak počasí vypadalo například v roce 1940 alespoň podle zápisků v kronice Čeňovic.

Konec ledna přinesl opět kruté mrazy. V únoru bylo celkem mírné počasí, hodně sněhu nebylo, ale 21. přišla velká vánice, který všecko zavála. Zase se prohazovalo. Sníh sice slezl, ale zima je dál a silné mrazy naholo ničí již beztak poškozené ozimy. Na dosti hezký konec března přišel 1. dubna sníh, kterého napadlo skoro ½ metru. Hrozilo to úplným zničením ozimů. Sníh brzy slezl. 8. duben přinesl znovu velkou vánici jako v lednu. Sněhu napadlo vysoko, což je hrozně nepříznivé na beztak již špatné ozimy. Špatné počasí trvá stále. 19. dubna začaly první jarní práce na polích, byly však přerušeny 21. deštěm. Stále prší a padá sníh. Již konec dubna a není skoro nic zaseto. Počasí je moc špatné, že není pamětníka. Žně počaly letos opět dlouho. Žita se začaly sekati 31. července. 3.srpná po čtvrté hodině odpolední snesla se nad naším krajem hrozná bouře a strašlivé krupobití. Nejvíce byly postiženy obce Struhařov, Bořeňovice, Býkovice, Třeběšice, Čeňovice k Čapku a k Humenci. K Čapku bylo rozbito vše na 100 %. Žalostný je pohled na dosti pěknou úrodu. Vše rozbito, brambory, jen holé pahýly. V Bořeňovicích rozbita okna a tašky na střeších. Silná víchřice dokončila zkázu. Druhá část naší obce k Teplýšovicům a Kochánovu byla nepoškozena. Na velmi horké a suché počasí přišel 18. října vydatný déšť se sněhem. Ozimy byly špatné, sešlé, nyní teprve vycházejí.

Z úryvku můžeme vidět, že sněhu bývalo v dřívějších dobách opravdu více. Počasí si s námi ale zahrává bez ohledu na letopočet a můžeme se jen dohadovat, co má vliv na to, že zimy jsou už mírnější a spíš než zasněženou krajinu o Vánocích vidáme louže a bláto. I proto mám radost, že už v prvních prosincových dnech letošního roku jsme mohli vidět venku sníh a trochu si i přeji, abychom letos opravdu mohli prožít skutečné bílé Vánoce.

Současně s tím přeji Vám všem i hodně zdraví, které je to nejdůležitější. Užijte si vánoční čas v poklidu a pohodě a doufám, že se situace kolem všech možných virů co nejdříve uklidní a naše životy se vrátí zase do normálního běhu a pohody. Zasloužme se za to my všichni.

Ondřej Škvor
kronikář obce

Vítání občánků

Rád bych se touto cestou omluvil všem rodičům letos narozených dětí a jejich rodinám v naší obci. Z důvodu situace okolo nákazy COVID jsme si nemohli dovolit riskovat a neuskutečnili jsme letos tak naše tradiční vítání občánků, kam vždy rádi dorazí i prarodiče, tudíž i ta nejvíce ohrožená část našich občanů. Věřím, že v příštím roce bude už situace klidnější, nedejde k dalším vlnám nákazy a budeme tak moci dál pokračovat v dlouholeté a krásné tradici jako je vítání narozených dětí do naší obce. Přestože už Vaše ratolesti budou dost možná běhat a focení v kolébce bude působit možná trochu komicky, hned jak to bude možné, rádi se s Vámi všemi setkáme.

Vám i všem čtenářům přeji krásné Vánoce a jen to nejlepší do nového roku.
Ondřej Škvor

Je odkaz Komenského stále aktuální a živý?

Nedalo mi to, abych v našem občasníku nevzpomněl na nedávno uplynulé výročí 350 let od úmrtí Jana Amose Komenského. Ta otázka v nadpise se zdá na první pohled téměř zbytečná, vždyť každý ví, že Komenský je učitel národů, přece nám to říkali ve škole. Možná ještě známe některá jeho díla jako je Labyrint světa a ráj srdce, nebo třeba Svět v obrazech. A to je asi tak všechno u většiny z nás. Na Komenského se možná bude vzpomínat i v březnu 2022, kdy uplyne 430 let od jeho narození. Máme tedy před sebou určité období mezi těmito výročími, které můžeme využít k tomu, abychom se blíže podívali na některé Komenského myšlenky a sami posoudili, zda mají k dnešku co říci.

Komenský, tento velký Evropan 17. století, nebyl jen pedagog, ale byl to také velký humanista, filosof, teolog a myslitel. O jeho názory a dílo se v jeho době zajímala hlavně celá Evropa, ale byl známý i v arabském a asijském světě a v Americe, nejen díky jeho bestselleru Brána jazyků otevřená, což byla první moderní učebnice latinského jazyka, přeložená v krátké době do více jak 30 jazyků. Jeho koncept výchovy byl zaměřen nejen na raný a dětský věk, ale na celý život člověka, dnes tomu říkáme celoživotní vzdělávání. On měl zato, že člověk se má neustále vzdělávat a zdokonalovat, protože z toho bude mít prospěch celá společnost. A myslel opravdu na každého podle jeho možností a schopností. Takže měl v úctě jak univerzitně vzdělaného člověka, tak i třeba sedláka nebo řemeslníka.

Co by asi řekl k dnešní době to nevím, ale mám pocit, že by se mu asi nelíbila například distanční výuka ve školách. Chápal by jí jako nutné dočasné opatření, ale živý kontakt žáka s učitelem by považoval za nenahraditelný. Také by se mu určitě líbily venkovské málotřídní školy, ve kterých je možné se více zaměřit na individualitu dítěte, a kde lze více využít názornou výuku přímo v přírodě.

Na samý konec ocituji něco málo z Komenského myšlenek k práci a podnikání, abych ukázal, že šíře uvažování tohoto muže byla opravdu neskutečně široká.

„Pokoušej se o málo věcí, ale tak, abys je přivedl ke konci. Neobracej nikdy zájem na příliš mnoho věcí, máš-li rozum. Patří k podstatě moudrosti nerozptylovat se příliš v podnikání, ať už jsou to myšlenky, slova, skutky nebo snahy. Neboť v roztržitém zdatnost chabne; síla je v jednotě. Tedy nezáleží na tom, jak mnoho věcí, nýbrž jak dobré a jak dobře budeš chystat. Cokoli podnikáš, neváhej dokončit rychle. V úvahách budiž jak hlemýžď, však v činech svých budiž jak pták!“

Komenský chtěl tímto varovat před tím, čemu se dnes říká prokrastinace, tedy to, když člověk má rozdělaných příliš mnoho úkolů, které není schopen dokončit a stále mnoho z nich odkládá. To asi známe všichni moc dobře.

Takže příště se můžeme krátce s Komenským podívat na jinou oblast lidského života. Zatím mějme hezké a klidné zimní dny.

pg

Jak se vede škole v „COVIDOVÉM“ čase?

Druhé pololetí loňského školního roku bylo poznamenáno pro nás novou zkušeností – online výukou. Poměrně v krátkém čase jsme se museli orientovat v přechodu na dálkové vzdělávání našich žáků. Již po několika málo dnech se pro nás stalo rozhodující najít takový způsob výuky, který budou děti schopné zvládat pokud možno samostatně s co nejmenší pomocí rodičů. Také před námi vyvstal úkol najít takové výukové prostředí, abychom se v něm dokázali my i naši žáci orientovat, nemuseli se v každém předmětu přesouvat do jiného výukového programu. To se nám nakonec podařilo, a i když ne pro všechny to bylo lehké, nakonec si s tím všichni (myšleno žáci i rodiče) poradili na jedničku.

Bohužel tato situace s sebou přinesla i další nepříjemnosti. Nepodařilo se nám realizovat slíbené aktivity (návštěva divadla, představení pro maminky a babičky, tradiční závěrečné divadelní představení a v neposlední řadě ani cyklovýlet).

Všichni učitelé, a věříme že i žáci, se těšili na začátek nového školního roku s vidinou, „normálního chodu školy“. Bohužel škola „normálně“ fungovala pouze do poloviny října. Když se děti „rozjely“ v běžných kolejkách, přišlo opětovné uzavření školy. Tentokrát byla škola na distanční výuku lépe připravená, měla zkušenosti z jara, a tak jsme již s předstihem ve škole věnovali jeden projektový den přípravě na distanční výuku. Připomněli jsme výuku pomocí aplikace Google Classroom, různé formy a způsoby práce s touto aplikací, možnosti připojení a zapůjčení školních tabletů pro práci z domova. Na rozdíl od jara jsme začali pracovat i na videokonferencích v aplikaci Google Meet. Videokonference měly za úkol nejen žáky vzdělávat, ale zprostředkovat i kontakt mezi námi a i samotnými dětmi. Myslím, že tento způsob výuky nakonec všichni ocenili. Každopádně přítomnost našich žáků ve škole nám velmi všem chyběla. Upírali jsme svoji pozornost k rozvolňování vládou přijatých opatření a těšili se jako malé děti na návrat žáků do školy. Hlavně u prvňáčků jsme si uvědomovali, jak je důležité, aby tento výpadek jejich školní docházky byl co nejkratší. Přeci jen v tomto školním roce se nestačili ještě ani rozkouskat a už se jim škola zase uzavřela. Distanční výuka je hodně náročná i pro starší děti, ale pro prvňáčky obzvláště. Naučit psát děti přes PC opravdu nejde. Děti potřebují vidět a slyšet svoji paní učitelku, která je pochválí, opraví, pohladí (třeba i po dušičce) a hlavně naučí. Myslím, že 18. listopadu si oddechli nejen rodiče všech našich

prvňáků, druháků a třetáků, ale i my, že se nám konečně alespoň část dětí vrací zpět do školy. Všem nám chyběl jejich křik a rozesmáté obličejy. Konečně 30. listopadu nastal den, kdy se nám vrátili i zbývající žáci 4. a 5. ročníku.

Všichni budeme věřit tomu, že už k uzavření škol nedojde a budeme se moci scházet a učit se ve škole. Musíme dodržovat MŠMT navržená i nepříjemná opatření, ale budeme se snažit všem toto nelehké období zpříjemnit, jak to jen bude možné. Jsme připraveni ve škole přivítat Mikuláše s čertem a andělem, i když za zvýšených hygienických opatření. Snad se nám podaří i v malé míře uspořádat Vánoční jarmark s rozsvícením stromku alespoň u školy, abychom děti i rodiče nepřipravili o krásnou atmosféru blížících se Vánoc.

Rozsvítit strom na návsí letos nepůjde – okolo stromu panuje ještě stále stavební ruch.

Pokud nám to jenom trochu situace dovolí, rádi bychom opět vyrazili na hory do Dolního Dvora, kam jezdíme již krásných 14 let a vozíme si odtud opravdu hezké společné sportovní zážitky. Již teď sice víme, že plánovaný termín odjezdu budeme muset zřejmě oddálit, ale přesto doufáme, že vyrazíme a nebudeme muset hory rušit, tak jako v závěru loňského školního roku plánovaný cyklovýlet. Myslíme si, že tyto akce jsou pro děti (potažmo i jejich rodiče) hodně důležité. Kolektiv dětí se stměl, děti se osamostatňují a jako bonus mají i sportovní zážitky. Budeme tedy doufat, navzájem si držet palce a hlavně si přát hodně zdraví.

Všem přeje krásné, poklidné vánoční svátky, letos více než kdy jindy strávené v kruhu rodinném a hodně zdraví a již žádné online výuky v novém roce 2021 ☺.

Pedagogové základní školy

Zahradkáři, výstava a děti

Ještě jednou se vrátím časem do posledních dnů měsíce září, kdy probíhala v teplýšovické sokolovně podzimní zahrádkářská výstava. Jak je v titulku napsáno, zaměřím se na děti.

Tradiční výtvarné soutěže se zúčastnilo 28 dětí a vítěze v jednotlivých kategoriích vybrala porota tvořená učiteli výtvarné výchovy. Do soutěže pro děti a mládež – Herbář se přihlásilo pět dětí. Věřím, že se staly inspirací pro ostatní a ti se vlastnoručně vyrobenými herbáři pochlubí následující rok.

V pátek dorazily do sokolovny děti z mateřské školky a ze školní družiny. Zatímco si paní učitelky mohly v klidu prohlédnout výpěstky včetně informačních tabulí, věnovala jsem se dětem. Společně jsme poznávali tradiční plody našich zahrad, ukázali jsme si ty méně známé, obdivovali jsme kalabasu, která je výškou přerostla, smáli se mrkvi utíkající před zahradníkem, obdivovali práce kamarádů,... Školáci navíc hledali a zapisovali, jaké výpěstky se ukrývají pod jednotlivými čísly. Doufám, že takto společně strávený čas jsme si všichni užili a nebyla to pro učitele jen návštěva „nějaké“ výstavy.

Dětem byla věnována také část sobotního odpoledne. Abychom dostaly hygienickým požadavkům, bylo potřeba zvolit tu správnou taktiku. Tou se stala kouzelná hůlka. Každý soutěžící obdržel kouzelnou hůlku (svítilnu tyčinku), která sloužila jako ukazovátka a takto vyzbrojen vyrazil na cestu za poznáním. Úkoly byly přizpůsobeny věku dětí a nikdo nepřišel zkrátka. Po nasbírání patřičného počtu samolepek následovala cena v podobě darů věnovaných sponzory.

A z čeho mám opravdu velkou radost? Z toho, jak se zapojila do výstavy školská zařízení z Teplýšovic a z Petroupimi. Byl to takový pokus, kdy jsem všechny čtyři paní ředitelky oslovila s nabídkou prezentace jejich škol a školek vytvořením jakékoliv podzimní dekorace a malinko jimi zútulnit velký sál sokolovny. Kdo přišel na výstavu, nevycházal z údivu, jak jsou paní učitelky a především jejich šikovné děti nápavité. Školáci z Teplýšovic se zapojili svými pěknými výkresy do výtvarné soutěže. Školka poslala velkou společnou koláž den – noc. A když pak přišly děti v doprovodu rodičů na výstavu, byly pyšné, jak se jim dílo povedlo a chlubil se čím ony samy přispěly. Všichni návštěvníci výstavy obdivovali práci žáků petroupimské Archy. Ukázali nám, že dětská fantazie je neuvěřitelná a pokud jim poskytneme prostor pro seberealizaci, vznikne právě takové dílo. Pokaždé, když jsem prošla kolem, nacházela jsem nové a nové postavičky – bylo to jak nekonečné divadelní představení. S lítostí se omluvila paní ředitelka školky z Petroupimi, protože školka byla z důvodu karantény uzavřená. Paní učitelky, díky vám se naše výstava nestala pouhou přehlídkou výpěstků a těším se, čím nás překvapíte příští rok.

Za výbor ČZS Jaroslava Škvorová

Stanice ČHMÚ v Teplýšovicích

Měsíc	Průměrná měsíční teplota Teplýšovice	Dlouhodobá průměrná měsíční teplota ČR	Souhrn srážek za měsíc Teplýšovice	Dlouhodobý měsíční průměr srážek ČR
Červenec 2020	+19,6°C	+17,3°C	34 mm	84 mm
Srpen 2020	+18,8°C	+16,8°C	92 mm	79 mm
Září 2020	+14,1°C	+12,8°C	84 mm	54 mm
Říjen 2020	+9,0°C	+7,9°C	97 mm	43 mm
Listopad 2020	+3,7°C	+2,8°C	19 mm	49 mm

V tabulce vidíte aktuálně naměřené hodnoty v porovnání s dlouhodobými průměry v České republice. Ve sledovaném období byly tedy teploty slabě nad průměrem a srážky byly za toto období zhruba na průměrné úrovni. Období srpen až říjen bylo deštivější, a tak na konci října bylo možno zaznamenat poměrně dobrou nasycenost pramenů v okolí.

Od 1. srpna 2020 začala v Teplýšovicích oficiálně fungovat srážkoměrná stanice Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ). Stanice je zařazena do sítě laických pozorovacích stanic ČHMÚ. Úkolem pozorovatele je každodenní měření množství srážek v pevně stanovenou dobu. Je třeba také zaznamenat časové trvání srážek, jejich intenzitu a další údaje. V zimě se měří navíc nová sněhová pokrývka, celková pokrývka a jednou za týden též vodní hodnota celkové sněhové pokrývky. Každý den se pak ještě zapisují další meteorologické jevy (pokud samozřejmě nastanou) jako je rosa, mlha, kroupy, duha, námrza, bouřka, apod. Těch jevů, které se sledují je velké množství a opět je třeba sledovat nejen jejich výskyt, ale i dobu jejich trvání a intenzitu. Na začátku jsem musel projít zaškolením, nyní teprve sbírám zkušenosti z praktického zaznamenávání. Práce laického pozorovatele je dobrovolná, nehonorovaná činnost. V ČR je poměrně hustá síť těchto stanic a jejich měření a pozorování slouží významně k tomu, aby ČHMÚ mohl lépe a přesněji sestavovat různé modely, mapy a analýzy.

pg

Náš prvňáček

Letos v září nastoupila do 1.třídy zdejší malotřídky naše Maruška. Po roční pauze, kdy na 2.stupeň odešli naši kluci, tak máme možnost opět navštěvovat tuto budovu. Novou paní učitelkou letošních 9 prvňáčků je paní Vladka Chárová. Ta se se svou novou třídou velmi rychle sžila, stejně tak myslíme, že i děti. Naše Maruška je z paní učitelky i celého kolektivu 1.třídy nadšená, každý den se do školy těší a pečlivě se připravuje. Nástup a průběh několikatydenní domácí výuky jsme všichni velmi těžce nesli, ale díky spolupráci s učitelkou a možností on-line komunikace jsme to zvládli. V den, kdy píšeme tento článek, jsme trochu nostalgičtí, protože za „normálních“ okolností by se většina z nás rodičů, dětí i učitelů sešla před začátkem adventu odpoledne na návsi v Teplýšovicích a společně bychom rozsvítili strom. Bohužel tento rok nebyl normální. My rodiče jsme měli možnost vrchovatou měrou nahlédnout pod pokličku práce učitelů. Třeba to k něčemu bude dobré a budeme si jejich práci více vážit. Teď si kvůli našim dětem ze všeho nejvíce přejeme to, aby další rok byl pokud možno normální a děti si kromě učení užily i dalších školních aktivit horami v lednu počínaje, přes bruslení a plavání a cyklovýletem v červnu konče.

Všem hodně zdraví a klidné prožití vánočních svátků!

Provazníkovi, Čeřovice

Vánoce za dveřmi.....

Tak je to zase po roce tu a nastal nám měsíc prosinec. Blíží se čas Vánoc a my ještě více než obvykle cítíme potřebu, být v tomto období se svou rodinou, blízkými a přáteli.

My ve školce máme upřímnou radost z každého dětského úsměvu a jsme rádi, že i přes menší počet dětí, který byl ve školce a jistá omezení, mohla zůstat naše školka otevřena.

Občas sice opravdu zela prázdnotou a my jsme s očekáváním vyhlíželi další dětské tvářičky, mířící za námi. S počátkem měsíce prosince se tak opravdu stalo. Ani děti, které zůstaly doma, nepřišly o možnost se alespoň částečně zapojit do chodu naší školky v podobě distančních materiálů na každý týden. Obzvláště někteří rodiče a děti nás svými kouzelnými nápady, příspěvky, úkoly a videi často dojívali a dělali nám nesmírnou radost. Za to jim patří naše velké díky.

V tomto období naše šatny pomaličku přecházejí z podzimního zahalení do zimního. Okna ozdobil bílé vločky a zasněžená vesnička a s vervou jsme se pustili i do dalšího tvoření.

Odměnou nám byla opravdová sněhová nadílka a čistá dětská radost z venkovních hrátek ve sněhu.

Při vyprávění se seznamujeme se zvyky a tradicemi nyní i v minulosti v čase Adventu a Vánoc. Rozvíjíme společnou spolupráci, vzájemné porozumění a nebojíme se mluvit o svých pocitech a poznávat také naše nedostatky.

4. prosince k nám zavítal Mikuláš se svou družinou a dětem byla přichystána krásná nadílka. Sami děti je potěšily nacvičenou básničkou a písničkou.

Jsme taky plni zvědavosti, co nám asi přinese náš školkový Ježíšek 18. prosince.

Vždyť co je tím nejlepším darem pro paní učitelky než šťastné děti.

Přejeme všem krásný a klidný prosinec. Pokud můžete, vyhněte se vánočnímu shonu s nákupem dárků, protože největším letošním dárkem je dozajista to, že můžeme být spolu.

*Veselé Vánoce Za kolektiv
MŠ Markéta Vlčková*

KOUTEK TEPLÝŠOVSKÝCH HASIČŮ

Nikdy jsem nebyl pro mlácení prázdné slámy. Ale co psát, když je skoro všechno zakázaný a holky zahrádkářky mě dostávají pod tlak? Zkusím se podívat pořádně, třeba ta sláma zas tak úplně prázdná není...

Železná neděle

Například práce zakázaná není. Tak jsme nelenili a uspořádali brigádu na sběr železného šrotu. Jen jsme si u toho nemohli zpívat... O co miň se v létě cestovalo, o to víc se nejspíš uklízelo. Důkazem toho je sebraných 4 a kousek tuny po vsi a nejbližších sousedech. Díky všem, kdo takto třídí, obci za zapůjčení techniky i devíti našim členům, kteří to odtahali. Ti všichni totiž přispěli na pokrytí nemalé části nákladů našeho sboru.

Uctění památky účastníků válek

Na nejpřísnější omezení shlukování vyšel svátek založení republiky, kdy si pravidelně u pomníku na návsi připomínáme účastníky válek. Abychom dostali všem nařizením, pojalí jsme slavnostní ceremoniál sice skromně, ale tak, aby mu to neubralo na vážnosti a důstojnosti.

Postupem let jsme vzpomněli na ty, co se z bojů nevrátili, i na ty, kterým se podařilo přežít. Připomněli jsme si i těžkosti těch, kteří zůstali a udržovali život v obci a ve svých rodinách. O to víc mě začínají mrzet občas probleskující nářky, jak je současná doba těžká. Já bych spíš řekl, že nám neposkytuje takové pohodlí, na které jsme si rychle zvykli. Ale v porovnání s časy, které nám pomník připomíná, to rozhodně těžké nemáme.

Zásahy a trocha prevence

Čemu vláda svým rozhodnutím stále zamezit nedokáže, jsou požáry. Od posledního občasníku členové jednotky obce pomáhali hasit trafostanici v Teplýšovicích, skládku ve Voticích, mobilheim v Ostředku a truhlárnu v Jemništi. A teď aktuálně, dvakrát za den odstraňovali sfouknuté stromy ze silnic. Naštěstí nikde nešlo o život ani o zdraví. Ale kolikrát ani při včasném příjezdu nedokážeme zabránit zničení domu nebo živnosti a soustředíme se na zastavení šíření ohně, aby nemohl napáchat další škody.

Proto je důležité chovat se tak, abychom vzniku nechtěného ohně předešli. Což mě přivádí na jeden příklad. I v naší obci je občas cítit odér vznikající při spalování věcí, které do kotle rozhodně nepatří. Dobrá zpráva je, že se smrad objevuje už jen zřídka a pouze za tmy, takže si původci zřejmě uvědomují, že to tak úplně dobrý zvyk není. Nejen, že je to bezohledné ke svému okolí a zbytečné, protože všichni máme popelnici a ty na tříděný odpad má každý pár kroků, ale hlavně je to taky dost nebezpečné. Při nedokonalém spalování odpadu se v komíně nadměrně usazuje silně hořlavý povlak a pak stačí málo a je doslova oheň na střeše. Ale obecně platí, udržovat komín, kotel i jeho okolí v čistotě. Úplně všemu zabránit nejde, ale zkusme se při každé činnosti nejdřív zamyslet, jaké to může mít následky a pokusit se těm nejhorším variantám předejít...

Valná hromada

Ten, kdo má zájem o podrobné informace o dění ve sboru, družnou zábavu a bohaté občerstvení, přijde letos zkrátka. I přes uvolňování opatření budeme muset opustit zajatý termín druhé prosincové soboty pro pořádání výroční valné hromady. Posun je zatím na neurčito. Ale jen co to epidemiologická situace dovolí, určitě dáme vědět, kdy se sejdem a povíme si, co se ve sboru za rok 2020 povedlo více a co méně.

Ples

A podobně nejistě jsme na tom bohužel i s naším tradičním bálem. Tentokrát naplánovaným netradičně na pátek 15. ledna s nově pozvanou kapelou Unisono z Vlašimi. I tady budeme samozřejmě bedlivě sledovat aktuální situaci, v jaké formě, nebo jestli vůbec, budeme pro vás moci ples připravit. A když ne teď, tak jindy. Ať se nám všem daří a vyhýbají se nám nepříjemné události, pohodové svátky a v novém roce plno síly a čistou hlavu.

Za hasiče Teplýšovice

Jirka Pessr

Loučení s létem v Čeňovicích

Letošní dlouhé 6-timěsíční jarně-letní prázdniny jsme v Čeňovicích ukončili dětskou akcí – Loučením s létem, které proběhlo 29.08.2020 na hřišti. Akce byla původně plánována komorně pro menší počet účastníků, jejich počet nakonec přesáhl 50 lidí. I přes nepříznivé deštivé počasí a navzdory obtížnostem roku 2020 byla akce povedená. Jako každý rok byla součástí vědomostní hra, tentokrát s cílem poznat historii Čeňovic a to v 5 okruzích: požárního sportu, pohostinství, duchovního života, geografie a místních obyčejů. Hrou děti provázelo pět bytostí – selka, hospodský, hasič, kněz a skřítek, které na ně čekaly na stezce.

Další úkoly děti plnily jako vždy na čeňovickém hřišti. Byl to letní biatlon – včetně lyžařské dráhy a střelby z biatlonové pušky na terč, barevné kreativní tvoření sprejem či balónky, naplněnými barvou, malování na obličej a další úkoly a soutěže.

Děti byly spokojené s úkoly a získanými cenami, dospělí se rádi sešli a popovídali. Alespoň jsme se v klidu nadechli mezi dvěma koronavirovými vlnami.

Provazníkovi

Flexibilní služba v regionu pro lidi se zdravotním postižením

Lidé se zdravotním postižením potřebují v konkrétních oblastech podporu. Díky tomu jsou schopni zvládat běžné činnosti ve svém životě, buď zcela samostatně, nebo s nižší mírou pomoci od okolí.

Organizace Rytmus Střední Čechy, o.p.s. v rámci služby Sociální rehabilitace bezplatně nabízí lidem s mentálním postižením nebo jiným zdravotním znevýhodněním několik možností. Lidské potřeby jsou různé a Rytmus se snaží uživatelům být tím správným průvodcem cestou k soběstačnosti. Stačí si promyslet, v čem člověk potřebuje pomoc, oslovit pracovníka ve službě a pak si na společné schůzce vybrat z nabízených druhů podpory. Také člověk může požádat o základní poradenství pro svou situaci.

Nejčastěji se na Rytmus lidé se zdravotním postižením obracejí se žádostí najít a udržet si práci v běžném (nechráněném) pracovním prostředí. Podporované zaměstnávání stavíme na individuální podpoře zájemců o práci a jejich budoucích zaměstnavatelů. Při spolupráci usilujeme o vytvoření stabilního a perspektivního pracovního vztahu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

V rámci Tranzitního programu společně se studenty praktických a jiných škol pracujeme na jejich uplatnění na otevřeném trhu práce již v rámci studia. Významná podpora studentů se zdravotním postižením a jejich rodičů při přechodu do dospělého samostatnějšího života a své první práce po škole je skrze individuální pracovní praxe a skupinové exkurze u zaměstnavatelů v regionu.

Nabízíme také trénink praktických dovedností spojených např.: s cestováním, vařením, prací na počítači, hospodařením s penězi či sebeobsluhou... Trénink probíhá nejčastěji individuální formou v prostorách organizace nebo v terénu. Každý kurz je ušitý na míru konkrétním lidem a v případě zájmu je možná i skupinová forma. Velmi oblíbený je kurz Vaření, kde se lidé učí připravit si teplé jídlo. Také práce s počítačem nijak nezaostává. I lidé s postižením s oblibou využívají moderní technologie. Vyhledávají na internetu informace dle svých zájmů a potřeb, komunikují přes sociální sítě. Za zmínku stojí akreditovaný rekvalifikační kurz Obsluha osobního počítače. Absolventům může získané osvědčení pomoci nejen k nalezení práce v administrativě, ale také zvýšit sebevědomí, že i přes své znevýhodnění zvládli více, než jiní čekali.

Závazkem pro realizaci spolupráce a pomoci lidem s jakýmkoliv zdravotním postižením je jejich zájem o naše služby, a také schopnost našich pracovníků přizpůsobit se individuálním potřebám při zvládání překážek, které se v životě lidem se zdravotním postižením objevují.

Nikdo nemusí být na starosti sám ☺.

Rytmus Střední Čechy, o.p.s.

Kontakt:

www.rytmusstrednicechy.cz

Sociální rehabilitace

Bc. Soňa Bendová

773 391 182, 317 742 742

I. ročník Teplýšovického běhu

Foto: Iveta Řepásková

V neděli 13.9.2020 v 9:30 zazněl historicky první startovní výstřel z rukou Martina Urbana a odstartoval tím tak první ročník Teplýšovického běhu, který v sobě nesl také myšlenku BĚHEM POMŮŽEŠ. V prvním roce jsme zaměřili pozornost na problém kůrovcové kalami ty, která decimuje okolní lesy. A proto jsme se rozhodli vybrat peníze na nákup sazenic stromů. A musíme říci, že se náš záměr naplnil. Účast závodníků i diváků byla hojná (a stejně tak štědrý byl i příspěvek účastníků a leckterých diváků na obnovu našich lesů).

Na hlavní závod o délce 12 km se vydalo 39 běžců. O pár minut později byl odstartován závod dlouhý 5,5km a na startu stálo 43 běžců, v čele s naším největším želízkiem v ohni Anetou Kučerovou. A konečně, svůj leckdy první životní závod odstartovaly i místní děti v přespolním běhu dlouhém 600 m. Na jehož startu bylo neuvěřitelných 47 dětí. Některé děti odstartovaly v doprovodu svých úžasných rodičů, prarodičů, tetiček či strýčků. Děti se fantastickým způsobem popraly s překážkami na trati a dokázaly zvládnout i houpající se lavici a v závěru i tunel, kterým se musely proplazit. Všechny děti byly odměněny za svou snahu a úsilí medailemi a drobnými dárky. O pár okamžiků později začali dobíhat první běžci na trati 5,5km a k radosti všech domácích diváků jako první protнула cílovou pásku domácí Aneta Kučerová. Ta nechala za svými zády i nejrychlejšího muže, Davida Nesvorného. K další velké domácí radosti proběhl jako třetí cílovou páskou Jirka Dřízal ml., který v závodě „zaskakoval“ za zraněného otce (jenž měl zcela jistě ambice závod vyhrát). Zajímavostí na této trati byl také věkový rozptyl závodníků. Nejmladšímu (Samuel Příb) bylo pouhých 9let, zatímco nejstaršímu (Josef Růžička) bylo 73

let. Oba dva si vedli v závodě výborně a pevně doufáme, že se zúčastní i příštího ročníku. Fantastických výkonů jsme se dočkali v hlavním závodě, kde se na trati 12km museli závodníci poprat s přírodními podmínkami na pastvinách, stádem nebojácnych krav, ale hlavně s velmi strmým stoupákem do Zálesí a následně ke Špulce. Nejlépe ze všech si s tratí a jejím profilem poradil vlašimský běžec Rudolf Jánošík, který zvítězil ve velkém stylu v podstatě start/cíl. Z „domácích“ borců se nejlépe umístili Marek Dřízal(6.) a Josef Stéhule(8.).

Ovšem „největším“ vítězstvím bylo to, že se nám celkově podařilo vybrat 15.750 Kč na nákup sazenic stromků. Za to bychom chtěli skutečně moc poděkovat nejen všem závodníkům, kteří automaticky přispěli zaplacením startovního, ale také všem dobrovolným dárcům. Na závěr bychom chtěli poděkovat také všem, bez kterých by se závod neuskutečnil. Naším manželkám a rodinám, které nás vehementně podporovaly. Všem partnerům v čele s firmou TCREW a především jejímu majiteli Martinu Boháčovi, který nám poskytl mnoho cenných rad, pomáhal s přípravami a připravil skvělou webovou prezentaci. Děkujeme celému zastupitelstvu obce Teplýšovice, které se rozhodlo podpořit naši myšlenku i v těchto náročných časech. Děkujeme Sokolu Teplýšovice, v jehož útrobách myšlenka na uspořádání závodu vznikla a který nám poskytl cennou materiální výpomoc. Děkujeme také CHOPOSu zastoupeného panem Kratochvílem, za velkou materiální pomoc. Dále děkujeme Pojišťovně Alianz za krásné a hodnotné ceny pro vítěze, Potápěčské prodejně za pomoc při měření tratí, rádiu Blaník za mediální partnerství, časomíře Iron-time za skvěle odvedenou práci a Generali České pojišťovně za spoustu krásných dáreků pro naše (pokračování na str. 14)

nejmenší běžce. A v neposlední řadě všem dobrovolníkům, kteří nám pomohli zorganizovat závod a SDH Teplýšovice za poskytnutí zázemí a Vláďovi Škvorovi s Vojtou Gobym za umožnění běhu přes jejich pastviny. Vy všichni jste pomohli přírodě a za to vám patří obrovský dík.

Foto: David Urban

Výsledky:

12 km – muži			12 km – ženy		
1.	Rudolf Jánošík	00:52:13	1.	Andrea Adamcová	00:58:53
2.	Aleš Pelikán	00:56:25	2.	Jana Suchá	00:59:27
3.	Miroslav Šulc	00:58:32	3.	Iva Zradičková	01:03:00
5,5 km – muži			5,5 km – ženy		
1.	David Nesvorný	00:23:10	1.	Aneta Kučerová	00:22:26
2.	Jiří Dřízal	00:23:50	2.	Marika Zúdorová	00:28:23
3.	Josef Adamec	00:24:46	3.	Martina Vrbická	00:29:24

Celkové výsledky najdete na www.teplysovickybeh.cz

Těšíme se na II. ročník (na jaře příštího roku), který už začínáme plánovat. Věříme, že vám opět budeme moci nabídnout atraktivní závod s ušlechtilou myšlenkou.

Organizátoři závodu Vám všem přejí skutečně veselé Vánoce a moc se nepřejídejte, abyste se mohli i v zimě zdravě hýbat. Nezapomeňte, že

BĚHEM POMŮŽEŠ!!!

Břetislav Sciskala a Martin Urban

Ceník svozu směsného komunálního odpadu

Zastupitelstvo Obce Teplýšovice Obecně závaznou vyhláškou č.1/2020 o poplatku za komunální odpad s platností od 1.1.2021 nově stanovuje cenu známek na popelnicové nádoby takto:

Četnost svozu	velikost nádoby (litry)	cena
Týdenní svoz	120 l	2 800 Kč
Čtrnáctidenní svoz	120 l	2 200 Kč
Kombinovaný svoz	120 l	2 500 Kč
Sezónní svoz - CHATAŘI	120 l	1 800 Kč
Zálesí a Smilov svoz kontejnerů	1 000 l	1 500 Kč

Podrobné informace najdete v úplném znění OZV č. 1/2020.

Skupinový vodovod CHOPOS na konci roku 2020

Máme za sebou rok stavebních činností. Nebyl to zrovna lehký rok pro všechny pracovníky, kteří se vodovodem zabývají, přesto pokračuje stavba podle plánu. Ke konci roku jsou již všechny obce propojeny více jak 40 km dlouhým potrubím.

Během zimních měsíců bude stavba pokračovat, možná pomaleji, ale pořád blíž a blíž ke zdárnému cíli.

V příštím roce půjde hlavně o vystrojení armaturních šachet, výstavbu technologie čerpání a finální opravy komunikací. Rád bych vysvětlil, že v současné době byly provedeny provizorní opravy komunikací, které jsou ve správě KSÚS Středočeského kraje.

Místní komunikace se budou opravovat až v příštím roce. Přes zimu budeme muset vydržet nějaký ten výmol, ale i tak se budeme snažit je v průběhu zimy udržovat v provozuschopném stavu.

CHOPOS se také chystá na provozování vodovodu. Připravují se pravidla pro provozování, vymýšlí se systém řízení, objednávají se vodoměry pro instalaci do vodoměrných šachet atd. Je před námi řada úkolů a otázek, které se musí do spuštění vodovodu vyřešit. Je nám jasné, že legislativa bude složitější než samotná stavba. Ohledně vodoměrů se starostové většiny obcí dohodli a vybrali vodoměry s ultrazvukovým měřením a dálkovým odečtem. Věříme, že dražší, ale moderní systém měření přinese v budoucnu nemalou úsporu času i peněz. Vodoměry se vyznačují zejména velmi přesným měřením, umí detekovat poruchy a změřit třeba i kapající kohoutek. Stejnými, ale většími vodoměry budou vybaveny armaturní šachty na odbočkách z přívaděčů, přes které je dále rozvedena voda do každé obce.

Co se týká financování projektu, tak k 30. 11. 2020 bylo prostavěno 185 mil. Kč. Ze SFŽP průběžně čerpáme dotační prostředky, velká část peněz je hrazena z úvěrů jednotlivých obcí. Podařilo se nám také získat dotaci ze Středočeského Infrastrukturního fondu ve výši 2 172 134 Kč na spolufinancování finančně náročného projektu. Obce budou v příštím roce počítat každou korunu a jakákoliv další podpora pomůže zmírnit napětí v jejich rozpočtu. Krásné svátky vánoční a šťastné vykročení do nového roku přeje kolektiv mikroregionu CHOPOS.

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Středočeský kraj

„Projekt je spolufinancován ze zdrojů EU v rámci OPŽP pro období 2014 – 2020“

„Projekt je realizován s finančním přispěním Středočeského kraje“

Kroužek cvičení pro děti v Teplýšovicích

Hola, hola, cvičení volá! Přesně tak zněla první věta, kterou jsme posílali dětem začátkem září a moc jsme se těšili, že po dlouhé pauze si opět společně užijeme nejen cvičení, ale i zábavu. Bohužel ne na dlouho. Sešli jsme se pouze jednou a poté jsme museli vzhledem k situaci ohledně Covid-19 opět skončit.

Co nás ale velmi potěšilo, byl velký zájem o náš kroužek, protože od září se přihlásilo kolem 40 dětí, což je skvělé! I z tohoto důvodu jsme požádali o pomoc Barču Urbanovou, která hned skvěle zapadla.

Kdy budeme opět cvičit? To je otázka, kterou si klademe každý den. Plánů máme mnoho – vystoupení, stanování, cvičení, pálení čarodějnic a stavba májky, Velikonoce, Haloween, Mikulášská nadílka, Vánoce,...

V letošním roce už to určitě nebude, ale pevně doufáme, že bychom mohli začít začátkem března 2021. Jestli to tak bude, to ukáže čas.

Tímto tedy přejeme všem krásné a klidné Vánoce 2020 a v novém roce 2021 pevně zdraví (které je nejvíce třeba v této nelehké době), hodně štěstí a splněných snů.

Vlasta, Líba st., Léňa, Barča, Líba ml.

Děni v Čeňovicích

Tak, jak je už několik let zvykem, i letos se v zimě počátkem roku konal v Čeňovicích tradičně po hasičském plese také karneval pro děti. Těší nás dětská přízeň a nasazení, se kterým děti plní přichystané úkoly a soutěže. V letošním roce se také prvně konal karneval pro dospělé. I pro ně byly připravené soutěže, vědomostní kvízy či hlasování o nejhezčí masku. Jednalo se o velmi vydařený večer a všichni si ho užili.

A jaké jsou plány do budoucna? Rády bychom pokračovaly v dětském karnevalu i v karnevalu pro dospělé. A jako novinku bychom rády uspořádaly letní zábavu na hřišti v Čeňovicích. O všem vás budeme informovat na vývěsních plochách nebo na Facebooku. Doufáme, že se koronavirová situace brzylepší a my se s vámi sejdem na některých z akcí.

Na závěr bychom vám rády popřály všechno nejlepší do nového roku, a hlavně pevně zdraví.

Nela Kratochvílová a Lucie Papežová

Zvonění v místních památkách

Tu a tam se rozezní v našich kapličkách a kostele zvony, aby nám oznámily tu či onu událost. Nejčastěji si tak připomínáme důležité mezníky našich dějin, ale také se jejich prostřednictvím loučíme se svými nejbližšími. Kéž by jejich hlas měl moc zmírnit bolest v našich srdcích.

Od posledního uveřejnění nás opustili:

21. 12. 2018 František Studený
z Teplýšovic

22. 12. 2019 Josef Pohořalý
z Čeňovic

25. 10. 2020 Antonín Otl
z Teplýšovic

10. 11. 2020 Jan Svoboda
z Čeňovic

Vzpomínáme na Vás a děkujeme Vám.

Na začátku podzimu uspořádali zahrádkáři výstavu

V posledním příspěvku do občasníku, napsaném po procházce na Krásnou horu, jsem napsala, že letošní rok nám umožní více se realizovat na našich zahrádkách. Uplynulo několik měsíců a nadešel čas pro uspořádání výstavy zahrádkářských výpěstků. Však to také byla po delší době jedna z akcí avizovaných v plánu naší činnosti a i díky tomu, že virus zatím nestihl napadnout nikoho z nás a naštěstí nenapadá naše výpěstky, tak jsme ji mohli uspořádat. Většinu ostatních plánovaných akcí zhatila nedobrá epidemiologická situace v naší zemi a bohužel všichni vidíme a zažíváme, že přijatá opatření nestačila. (Až vyjde tento článek, snad už bude lépe).

Naším prvním, a v té době netušeně dobrým, rozhodnutím na počátku roku bylo, že výstavu uspořádáme ne v klubovně sokolovny, která nám byla vloni malá, ale rovnou na sále. Takže v úterý 22. 10. 2020, kdy byl první den příprav, jsme byly víc než rády, že jsme se takto rozhodly. Mohly jsme zrealizovat své představy, jak ve velkém prostoru sálu uspořádáme stoly, kam dáme ovoce, kam zeleninu, kde budou květiny a kde ostatní exponáty. Hlavně jsme si byly jisté, že všude bude dostatek prostoru pro dodržování vzdáleností mezi jednotlivými návštěvníky.

Ve čtvrtek 24. 10. 2020 jsme už věděli, že máme co vystavovat, a to díky všem členům spolku a všem dalším, kteří se svými výpěstky chtěli pochubit. Jednu řadu stolů zaplnilo ovoce, dvě řady stolů zelenina, jedna řada stolů hrnkové květiny a výtvarné práce dětí. Na pódiu a pod ním byly květiny. Na jednom stole byla expozice včelařství a na dvou dalších stolech byla vystavená jablka starých odrůd jabloní rostoucích při silnicích do Čeňovic a do Humence. V pátek ráno začala výstava a mě napadlo, jestli v téhle době, kdy to vypadá, že „svět se zbláznil“ a snad nic není tak, jak jsme byli zvyklí, bude mít někdo zájem přijít. No přišla nejdříve jedna naše členka, potom školka, po obědě školní družina a potom jsem už neměla čas přemýšlet, jestli někdo přijde, protože návštěvníci přicházeli...

A měli asi stejné pocity jako my, když jsme ve čtvrtek večer vše připravily a viděly jsme, jak zajímavým prostorem je sál sokolovny po zdařilé rekonstrukci. Jak síť, nainstalované na pódiu, aby tam nepadaly míče, vytvoří pozadí vystavovaným květinám. Jak se na tmavém koberci, který je na stěnách, dobře vyjmají fotografie či obrázky. A hlavně čtyři řady stolů plné exponátů. Takové příjemné podívání a uvědomění si, že jsou stále aktivity, které má cenu dělat. A mít z nich dobrý pocit. Já tomu říkám „vytvářet pozitivita“.

Musím se zmínit také o části výstavy, kterou vytvořily děti. Kromě vystavených výkresů snad každý návštěvník obdivoval postavičky, které udělaly z přírodnin děti z Církevní mateřské školy Archa z Petroupimi a tabuli nazvanou Den a noc, kterou vytvořily děti z Mateřské školy v Teplýšovicích rovněž z přírodnin a zobrazily tak, co můžeme v přírodě vidět ve dne a v noci. Všem dětem a jejich učitelkám patří naše poděkování za to, jak krásně naši výstavu doplnily.

(pokračování na str. 18)

V sobotu nám počasí předvádělo, kam v téhle roční době směřuje, o to útulněji bylo na výstavě a viděli to všichni, kteří přišli. K naší radosti jich nebylo málo, a to jak zdejších, tak i přespolních. Před 18. hodinou se dostavila většina vystavovatelů, aby své výpěstky odvezli a zužitkovali doma.

A teď trochu statistiky. Bylo vystaveno 140 exponátů ovoce, 218 exponátů zeleniny a 37 exponátů květin, všechny soutěžní. V průběhu celé výstavy mohl každý z návštěvníků dát hlas jednomu svému favoritovi z každé kategorie. Díky tomu víme, že hlasovalo 210 návštěvníků a díky tomu víme, jaká přibližně byla návštěvnost naší výstavy. Nehlasovaly děti ze školky a pár těch, kteří si nemohli vybrat, protože se jim líbilo všechno.

Po rozebrání exponátů nastal čas úklidu a na závěr náš realizační tým alias výbor spolku zahrádkářů usedl ke dvěma stolům v uklizeném sále, aby spočítal čárkovou metodou (několik z nás je poznamenáno řadu let trvající účastí ve volebních komisích) počet hlasů, které obdržely jednotlivé exponáty. Stejně jako u voleb, tak i v tomto případě se hned od počátku počítání objevili jasní favorité každé kategorie. Ale to už se dostávám k poslední plánované akci letošního roku, kterou by mělo být před adventní posezení 20. listopadu s vyhlášením výsledků jednotlivých kategorií. Zda se uskuteční či nikoliv, to ukáže čas, výherci o ceny určitě nepřijdou.

Na závěr chci jménem celého spolku poděkovat všem, kteří své výpěstky na výstavu přinesli či přivezli a všem, kteří se na výstavu přišli podívat. Je dobré vědět, že Vás naše činnost zajímá a pro nás pak má o to větší smysl. Také děkujeme Obecnímu úřadu Teplýšovice za umožnění uspořádání výstavy na sále sokolovny a všem mužům, kteří nám pomohli se stěhováním stolů a dalších těžších věcí.

Zahrádkářská výstava – výsledky soutěže

Spolek zahrádkářů využívá možnost sdělit těm, kteří se zúčastnili zahrádkářské výstavy, výsledky hlasování návštěvníků, a to prostřednictvím Teplýšovického občasníku. Stejně jako v loňském roce jsou oceněnými vždy první tři vystavovatelé z řad členů spolku, kteří získali nejvíce hlasů v každé kategorii a mezi ostatními vystavovateli jeden účastník, který získal největší počet hlasů v každé kategorii.

Kategorie – členové ZO ČZS						
	Ovoce		Zelenina		Květina	
Pořadí	Pěstitel/počet hlasů	Druh	Pěstitel/počet hlasů	Druh	Pěstitel/počet hlasů	Druh
1.	Kaňka Lukáš/27	citronník	Stojánek Jan/24	lagenárie	Tůmová Jitka/18	fuchsie
2.	Zděnková Helena/23	jablko Český granát	Františka Řejhová/15	kedlubna Gigant	Sládková Miloslava/16	růže
3.	Gobyová Alena/15	hruška	Zděnková Helena/5	okrasná dýně	Kratochvílová Ilonka /10	sluneč- nice
Kategorie – ostatní vystavovatelé						
1.	Stanislav Bártil /25	ostružino- jahoda	Marie Doležalová/27	lagenárie	p. Žížalová/52	surfinie

Tak jako vloni měly být věcné ceny předány při před adventním posezením, vzhledem k situaci v naší republice a z ní plynoucím omezením, budou předány způsobem, který bude domluven telefonicky s každým oceněným.

za spolek zahrádkářů Soňa Podroužková

FOTBALOVÝ TEP CUP 2020

První zářijovou neděli zažila naše teplýšovická fotbalová základna velký nápor „elitních“ týmů.

6. 9. 2020 se uskutečnil první ročník turnaje TEP CUP 2020 mladších přípravků (ročník 2013 a mladší).

Startovalo celkem 12 družstev, což znamenalo přivítat zhruba 120 malých, nadšených fotbalistů. Účastníky turnaje byli: 1. FK Příbram, AC Sparta Praha, Bohemians Praha 1905, FC MAS Tábor, FC Sellier&Bellot Vlašim, SK Benešov, FK Viktoria Žižkov, SK Dynamo České Budějovice, FK Pardubice, FK Týnec nad Sázavou, TJ Jawa Divišov, TJ Sokol Teplýšovice.

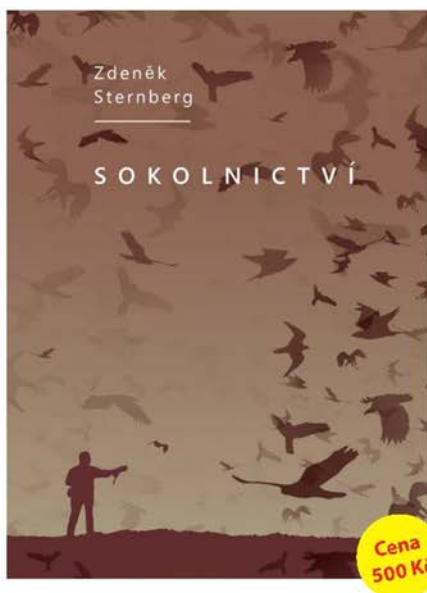
První místo si zaslouženě odvezl tým FC MAS Tábor. Na druhém místě se umístila AC Sparta Praha a třetí místo obsadili bojovníci z FK Pardubice ... My jsme nakonec vybojovali celkové a krásné 8. místo.

Děkují všem hráčům, trenérům, rozhodčím, obětavým maminkám a tatínkům, všem hodným duším, které nám z dobré vůle přišly pomoci a fanouškům za super zážitek a atmosféru!

Jsem na naše malé fotbalisty moc pyšný! Protože tak velký turnaj pro ně byla zcela nová, obrovská zkušenost a nelehká výzva. Navzdory tomu všemu však byli velmi silnými, vyrovnanými soupeři. A bojovali jako lvi!

Proto klukům přeji, aby je fotbal i nadále bavil, aby ho mohli hrát a zůstali u něj i do budoucna.

Tomáš Starosta, trenér

10. VÝROČÍ ZÁPISU
ČESKÉHO SOKOLNICTVÍ
DO UNESCO

Exkluzivní reedice knihy Zdeňka Sternberga SOKOLNICTVÍ Kniha vyjde 16. 12. 2020

- rozšířené vydání, 280 stran, formát A4
- rozhovor s autorem původního vydání
- kompletní dochovaný článek – Fridrich Mensdorff-Pouilly Sokolnictví – Stráž myslivosti 1929
- doplněno o barevné fotografie a originální kresby Petra Indí Straky a mnoho dalšího

Objednávejte na info@posazavi.com nebo na tel.: 731 612 436

16. listopad - Světový den sokolnictví

Před 10 lety – 16. 11. 2010 – bylo české sokolnictví spolu s dalšími 11 zeměmi zapsáno jako nehmotné kulturní dědictví UNESCO. Jednalo se o největší nominaci v celé historii UNESCO. Ještě nikdy se nestalo, aby jednu kulturní památku nominovalo tolik zemí najednou. Sokolnictví patří k vůbec nejstarším památkám na seznamu UNESCO, umění lovu s dravými ptáky je staré více než 5000 let. Existovalo již v dobách před stavbou egyptských pyramid, přičemž v českých zemích má tradici starou téměř 1500 let. Otcové předávali své sokolnické dovednosti svým dětem po více než 300 generací a díky tomu se zachovaly až do současnosti.

A jaký je význam zápisu do UNESCO?

Mezinárodní úmluva UNESCO má vyšší právní sílu než národní zákony, sokolnictví tak poskytuje právní ochranu a není možné jej zakázat v zemích, kde je zapsáno.

Společně se Správou Pražského hradu jsme k 10. výročí přijetí sokolnictví na seznam nehmotného dědictví UNESCO připravovali oslavu v podobě mezinárodního sokolnického setkání na Pražském hradě. Podporu a záštitu této akci poskytla také Mezinárodní sokolnická asociace (IAF), Ministerstvo kultury, Ministerstvo zemědělství, Kancelář prezidenta republiky a UNESCO. Kromě organizujících sokolníků z České republiky přislíbily účast i sokolnické kluby ze Slovenska, Německa, Polska, Rakouska, Maďarska, Itálie, Francie a Španělska.

Akce se však kvůli jarním protiepidemickým opatřením nekonala.

Jejím cílem byla nejenom oslava důležitého výročí, ale i představení sokolnictví široké veřejnosti v celém jeho rozsahu. Jedná se totiž o lidskou činnost, která je s člověkem spjata přes 5000 let a odráží se v mnoha aspektech jeho života. V některých dobách bylo sokolnictví nejpoužívanějším způsobem lovu a v jiných zase nedílnou součástí nejvyšší politiky. Draví ptáci byli nejcenějším platidlem králů a dodnes jsou hrdými symboly bezpočtu národů. Vliv sokolnictví můžeme dodnes pozorovat v odvětvích, jako jsou například malířství, hudba, chov koní a psů nebo ochrana přírody.

Přestože se mnohým může zdát, že sokolnictví je již zaniklým řemeslem, není tomu tak. A pro Českou republiku to platí dvojnásob. Tuzemští chovatelé dravých ptáků jsou celosvětově uznávanými kapacitami, jejichž svěřenci se honosí mnoha úspěchy a tituly.

Na všech letištích probíhá tzv. biologická ochrana, jejímž úkolem je pomocí dravých ptáků umožnit letadlům bezpečný odlet i přílet. Stejně tak mnoho měst, budov, areálů a center využívá biologické ochrany sokolníků, kteří chrání naše historické skvosty, hygienické podmínky farem, heliporty nemocnic nebo úrodu vinic a sadů.

Čeští sokolníci také aktivně spolupracují s ochránci zvířat a přírody, s nimiž úspěšně navrátili některé ohrožené druhy ptáků a dravců zpět do volné přírody. Součástí těchto oslav měl být i křest knihy Zdeňka Sternberga Sokolnictví.

Tento projekt se na konec podařilo i přes problémy s financováním zrealizovat. Díky obecně prospěšné společnosti Posázaví můžeme reedici této knihy letos nabídnout široké veřejnosti. Kniha je v exkluzivním rozšířeném vydání čítajícím 280 stran s velkým zastoupením barevných fotografií a autorských kreseb Petra Indí Straky.

A proč Pražský hrad?

Právě zde byla v roce 2019 zpřístupněna stálá expozice Dům sokolníka, na jehož realizaci se náš Falconia club podílel. Malé sokolnické muzeum je situováno v místě, kde od dob císaře Rudolfa II. sokolník přebýval a staral se o dravé ptáky, bažantnici, ale i ostatní okrasné ptactvo. V historicky věrných prostorech je zachycen interiér sokolny tak, jak mohl vypadat na počátku 17. století. Součástí expozice je také projekce filmového dokumentu z dílny Falconia s. r. o., která diváka provede historií sokolnictví na území českého království od 5. do 21. století.

Jaroslav Pelíšek

Požáry adventních věnců

Blíží se Vánoční svátky, tedy doba, kdy na adventním věnci zapalujeme adventní svíčky. Než tak učiníme, měli bychom si uvědomit všechna rizika, která jsou s používáním otevřeného ohně doma spojená. Domovy jsou dnes doslova přeplněny vysoce hořlavými materiály. Koberce, čalounění, záclony – to vše je dnes vyrobeno z umělých vláken, která snadno hoří. Požáry v bytech se vlivem blízkosti hořlavých materiálů rychle šíří a mohou způsobit značné materiální škody.

V příčinách „vánočních“ požárů vedou ty, které **způsobily svíčky, nejčastěji na adventních věncích**. K takovému požáru dojde velmi snadno – na malý věneček z chvojí se umístí svíce a po jejich zapálení se na ně zapomene. Svíčky pak při dohořívání zapálí chvojí, od kterého se vznítí nábytek a zařízení bytu.

Pozor by si měli dávat zvláště majitelé domácích mazlíčků, především koček. Hasičtí vyšetřovatelé se setkávají s případy, kdy příčinou požáru byl **adventní věnec, který ze stolu shodila kočka**. Kočka skočila na stůl, stáhla z něj ubrus i s hořícím věncem, a následně došlo k požáru bytu.

Bohužel také ve velké míře může za vznik požárů lidská neopatrnost při manipulaci s topidly, jak elektrickými, tak i na tuhá paliva.

Ne nadarmo se říká: „Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán!“

Dopřejme si klidné prožití svátků plné štěstí, radosti, porozumění a v této nelehké době zejména pevné zdraví.

Hasiči